

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Неделіна Любов Романівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки:

– частини першої статті 303, частини четвертої статті 304 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України) у їх системному взаємозв'язку – „у тій частині, в якій установлене ними нормативне регулювання виключає під час досудового розслідування судовий контроль за законністю та вмотивованістю постанови прокурора про відмову в задоволенні клопотання потерпілого щодо зміни або доповнення правової кваліфікації кримінального правопорушення, якщо таке рішення істотно впливає на права потерпілого та ефективність кримінального розслідування“ – на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55 Конституції України;

– частини четвертої статті 424 КПК України – „в тій частині, в якій вона виключає касаційне оскарження ухвали апеляційного суду, якою залишено без змін ухвалу слідчого судді про відмову у відкритті провадження за скаргою на процесуальне рішення прокурора, внаслідок чого законність такого рішення не була перевірена по суті жодним судом“ – на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Авторка конституційної скарги, зокрема, твердить, що сукупне застосування частини першої статті 303, частини четвертої статті 304 КПК України призвело у її судовій справі до відмови у відкритті провадження без розгляду законності постанови прокурора про заміну або доповнення правової кваліфікації по суті. Своєю чергою відсутність судового контролю за законністю та вмотивованістю такої відмови фактично вплинула на рамки подальшого розслідування. Застосування ж частини четвертої статті 424 КПК України у цій ситуації посилює обмеження її права на судовий захист.